

1011 LISTI

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO DRUGO SOBOTO

ŠTEV. 20

De Gasperi:

LJUDJE SE SPOGLEDUJEJO

(Prosto po Murnu)

*Ljudje se čudno spogledujejo,
če kdaj jim o morali govorim,
in na preteklost namigujejo,
češ da je bolje, če o tem molčim.*

*In pravijo, da sem kameleon,
da včasih sem bil vnet avstrijakant,
da vsakega sem se zvestó držal
samo dotlej, dokler ni šel na kant.*

*In ta očitek me najbolj boli,
ker je popolnoma iz trte izvit,
saj jaz sem bil, sem še in bom fašist,
ker mi ideja več je kot — profit!*

VELIKA TRAGEDIJA

Tam nekje na vzhodu je vprašal profesor dijaka:

»Povejte mi, kaj je to tragedija.«

»Tragedija je igra z žalostnim koncem.«

»V redu. Naštejte mi nekaj tragedij.«

»Madžarska, Bolgarija, Romunija, Albanija...«

TOLAŽBA

Mlad diplomat je zasnubil hčerko Mac Boycotta. Nevestin oče je preko očal premeril snubca in zagodrnjal:

»Pravite, da ste diplomat. Hm, ne bi mogel reči, da je to kdo ve kaj stalna služba...«

Hčerka ga je brž potolažila:

»Ampak, očka, upoštevaj, da je član redakcijske komisije, ki proučuje dosedanje predloge za rešitev korejskega vprašanja!«

IZ JUŽNE AFRIKE

V Južni Afriki je vladal danes mir. Policija je ubila samo 8 črncev in 2 Indijca.

RAZUMLJIVO

Na meji med Jugoslavijo in Italijo je ribaril Jugoslovan. Mimo pride Tržačan in pravi, da je tam prepovedano ribariti.

»Zakaj pa — saj lovim le jugoslovanske ribe, italijanske pa mečem nazaj v vodo.«

»Kako pa poznate italijanske ribe, prijatelj?«

»Po njihovih velikih gobcih.«

EGOIZEM

— Kje je Sueški prekop in katerim interesom služi?

— Sueški prekop leži na teritoriju Egipta in služi angleškim interesom.

— In Panamski kanal?

— Panamski kanal je v republiki Panami in služi interesom ZDA.

— Kaj pa prekop Donava?

— Tisa v Jugoslaviji?

— To je pa tipičen primer jugoslovanskega egoizma.

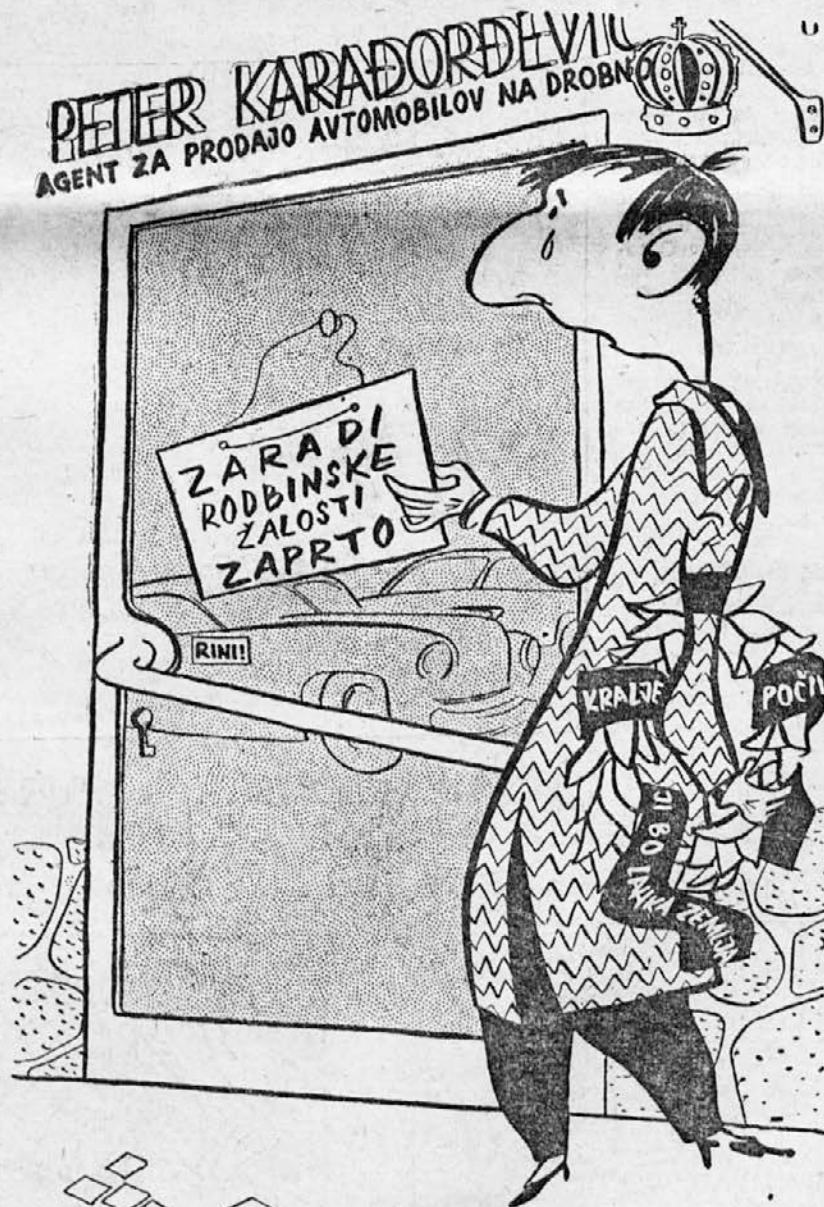
DELIKATNO IME

»Ti, Janoš, zakaj neki je bil prehrambeni minister Nagy zamenjan?«

»Hm, veš, malo nerodno ime je imel. Policija si ni bila nikoli na jasnem, ali ljudje manifestirajo ali pa demonstrirajo, kadar so skandirali njegovo ime: Nagi, nagi!«

29. NOVEMBER NEKJE V NEW YORKU

PETER KARADORDEVIC
AGENT ZA PRODAJO AVTOMOBILOV NA DROBNO

IDA

NESPORAZUM

Stari raziskovalec Giuseppe Sera je prispel v glavno mesto Kenije in zavil v klub za belce. Sedel je za mizo, poklical natakarja in mu zaman skušal dopovedati, da bi rad jedel garnirano mačko. Natakara je bedasto buljil vanj in migal z rameni. V tem pa šine Seri ideja v glavo. Zagradi nož, zamahne nekakrva z njim, kot da bi rezal meso in obenem jezno za-
tuji:

— Mau — mau!

Natakara od groze izbulji oči in se požene skozi najbližje okno na ulico, za njim pa vsi trije gostje. Giuseppe začudeno gleda okoli sebe. Nikjer v kavarni ni žive duše. Pač! V kotu zapazi človeško nogo, ki moli iz mišje luknje. Potegne zanjo in začuje pretresljiv krik:

— Mamma mia! Io sono ancora sempre per i partigiani Mau — mau!

IDEAL

Berač vzradoščeno Francozu, ki ga je nadrl s psom, ker ga je poprosil za miloščino:

— Monsieur, ali mi lahko izdате o tem uradno potrdilo?

— Zakaj ti pa bo? — se začudi Francoz.

Marokanec se zvito nasmehe:

— Veste, potem bi me morda celo sprejeli v »Zavod za pse belcev« v Casablanca, kjer bi živel kot Alah v raj!

RAZGOVOR

Janez: »Tonček, ti mi pa povej, v čem se razlikujeta sovjetska in ameriška armada.«

Tonček: »V ničemer, tovariš predavatelj. Obe se borita za mir.«

OGORČENJE

— Kako le morejo Kenijci trditi, da niso imeli svobode! Zakaj smo pa potem morali ukiniti svobodo tiska, govora in združevanja?!

PRAVLICA IZ „SRČICE“ DIŽELE INFORMBROJA

V madžarskih šolah pri-povedujejo naslednjo pravljico:

»Nekoč je živel Rdeča kapica, ki je imela babico. Babica je živel v velikem industrijskem središču. Ko je babica praznovala rojstni dan, jo je Rdeča kapica šla obiskat. Na svoji poti v mesto je morala tudi skozi prostran in temen gozd. Tedaj je srečala velikega volka, ki se ga je močno prestrašila.

— Zdravo, tovariš volk! — je dejala in se skušala skriti za debelo smreko.

— Zdravo, Rdeča kapica! Kje pa stanuje tvoja babica? — je zarenčal volk.

— Onstran gozda v velikem mestu.

— Ali je tvoja babica član sindikata?

— Je.

— Ali je tudi članica sovjetsko-madžarskega društva za kulturno sodelovanje?

— Je.

— Ali je tudi članica prijateljev sovjetske knjige?

— Je.

— In društva borcev za sovjetski mir?

— Tudi.

— Ali je tudi plačala deveti obrok posojila za mir in štirinajsti obrok za nabavo sovjetskih knjig?

— Seveda je.

— No, če je tako, pa tvoje babice ne bom požrl.

Volk je izginil v grmovju, Rdeča kapica pa je veselo nadaljevala svojo pot.

IZ SOVJETSKE LIRIKE

Ruski izumi

(Po Prešernu)

Očetov naših imenitna dela,
kar jih nekdanjih časov zgodba hrani:
kako izumijo se padobrani,
letala, kavčuk, krilo in marelja,

kako iznašli Rusi so kloake,
perilo spodnje, gumbe in galoše,
gugalnico, sekret, papir in broše —
popravljajo historične napake.

Izumi ti so ruska le zasluga,
in z njimi naj ne kitijo se drugi,
za to zaslužni ruski so sodrugi.

Kdor pa trdi drugače, naj ga kuga!
Po glavi s palico dobi jih: bum!
Saj palica je tudi naš izum!

TUDI ZGODOVINA...

Oče si z malim Janezkom ogleduje slike v muzeju. Pred sliko Napoleona in njegovih generalov, ki so bili vsi v rdečih oblekah, vpraša Janezek:

— Očka, zakaj pa so bili vsi rdeče oblečeni?

Oče malo pomisli, pa reče:

— Zato, da bi se v služaju rane ne videla kri in tako vojaki ne bi izgubili poguma.

Janezek se zadovolji in sam zase modruje:

— No, sedaj vem, zakaj so imeli italijanski fašisti rjave hlače...

RAZLOG

— Ej, Karlo, zakaj se pa nočeš igrati z Adijem?

— Veš, mama, Adi je še premlad, pa še ni razporejen v nobeno grupo. Kdo ve, če ga ne bodo kasneje, ko shodi, klasificirali za »romunski demokraciji sovražnega elementa«, pa bi utegnil še imeti zaradi njega kakšne sitnosti!

OČIŠČENA MELODIJA

Ciganski primaš Lajoš je ves razburjen planil z odra in izginil. Kmalu pa se je zopet pojavil. Pod pazduho je nesel debelo knjigo.

»Lajoš, kaj pa te je pičilo,« so ga vprašali. »Kaj si pa šel iskat? Note?«

»Kje neki! Saj not niti ne poznam. Ampak prirodnik sem pozabil doma, ki predpisuje, katere melodije smem igrati, katerih pa ne!«

ENAKOPRAVNOST

— Temnopoltim, ki so zahtevali enakopravnost, smo ugodili.

— Kako ste si drznili, gospod policijski inšpektor?!

— Toda razumite me prav! Zapri smo jih skupaj z belci, ki podpirajo njihove zahteve po enakopravnosti!

NAROBE MIKLAVŽ

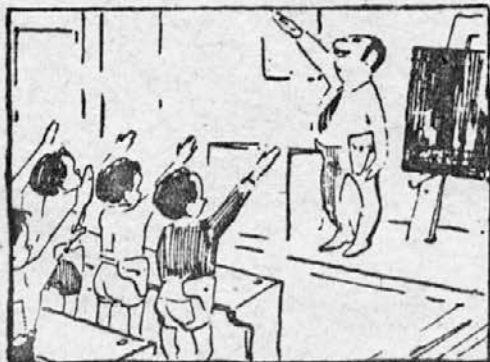
— Bejžmo, bejžmo,
Miklavž gre...!

UNESCO
ZADEVAZAKAJ JE BILA FRANCOVA ŠPANIJA
SPREJETA V ORGANIZACIJO ZDRUŽENIH NARODOV

ZA VZGOJO

ZNANOST

IN KULTURO

MED TRAFIKANTI

— Koliko pa ti zaslužiš pri kamenčkih za vžigalnike?
 — Minimalno, komaj pet procentov. Po pet dinarjev jih kupujem, po deset pa prodajam. Slab kšeft!

CE NOČES...

...verjeti vremenski napovedi ljubljanskega radia, bodi vedno pripravljen na dež, sneg, mraz in sonce; nekaj bo sigurno držalo; ...kupiti pri desetih dekagramih klobas še dve dekaj papirja po tri sto dvajset dinarjev, potem se izogni prodajalni Tovarne mesnih izdelkov Bohova; ...zadeti bogatega dobitka na srečko gasilske loterije v Mariboru, potem pozabi, da si jo kupil že zdavnaj, spomni pa se, da je loterija brčkone zmrznila že v prvem oktobrskem mrazu; ...verjeti, pa se sam prepričaj, da so v naših kino dvoranah kljub vsem mogočim štroгим napisom verno zastopani državljani od prvega leta starosti naprej.

STROKOVNO POJASNILO

— Očka, kaj je to mumijska?
 — Veš, sinko, to je kolezar, ki se pelje od Celja do Štor. Najprej si na luknjah do cesti izprazni ves svoj drob, potem se nažre prahu, ki mu izpolni vso notranjost, na koncu pa ga še avtobus, ki pripelje mimo z blazno naglico, tako impregnira od zunaj s preostanki blata na nekaterih bolj vlažnih mestih ceste, da se ne more pokvariti. No, potem je docela sposoben za sprejem v muzej.

BLAŽE MED ŽENAMI

Na zboru volivcev, kjer je bila pretežna večina žena, je bil predlagan za kandidata — moški.

— Volile bomo našega Blažeta! On je edini moški med nami, ki mu zaupamo!

OBJEKTIVNE OKOLNOSTI

(Teoretično razmišljanje o praktičnih stvareh)

Objektivne okolnosti — bo ostalo za delitev dobička!
 Rečeno — storjeno!
 Toda koncem prihodnjega meseca ni bila situacija nič boljša.
 — Res smo dvignili cene za 10%, toda gostov je bilo za 20% manj — kaj hočemo, objektivne okolnosti pač, tovariš direktor.
 — Hja, ne pomaga nič — objektivne težave. Kalkulacija kaže, da moramo zopet dvigniti cene za 10%, pa bodo vseeno plače, vsaj 100%...
 Spet je prišel konec meseca in položaj je bil še slabši. Objektivne okolnosti so bile zopet proti in gostov je kar za 20% manj.
 — Cene bo treba dvigniti še za 10%, morda pa bo le za plače, vsaj delno...
 In kot nalašč — zopet so se pojavile sovražne objektivne okolnosti! Gostov je bilo zopet manj in plač seveda tudi niso dosegli!
 Direktor in knjigovodja sta zopet vzela v roke svinčnike in kalkulirala:
 — Ni druge pomoči! Če hočemo dobiti vsaj del plač, moramo dvigniti cene...
 Minila sta mesec in dan in objektivne okolnosti so pritiskale z vso svojo sovražno silo:
 — Tovariš direktor, spet nismo dosegli plač. Zaradi objektivnih okolnosti je zopet padlo število gostov...
 Tovariš direktor je zaklel, da se je kar črno naredilo. Konec koncev so le plače v nevarnosti!
 In ponovno so dvignili cene, ker končno mora biti teh objektivnih okolnosti tudi konec! Tedaj pa je prišel natakak:
 — Oprostite, tovariš direktor, toda cen ne moremo dvigniti!

— Kako? Od kdaj ni mogoče dvigati cen? Ali ni to naša sveta pravica? Kaj pa samoupravljanje podjetja? — je zaróhnel direktor v jezi pravičnika.
 — Pravzaprav, cene že lahko dvignemo, le kdo jih bo plačal? — je popravił natakak.
 — Kdo bo plačal? Gosti vendar, saj zato so tu!
 — To pa je nemogoče, tovariš direktor! Ostal nam je samo en gost in še ta ima kot stric našega knjigovodje režijsko ceno...
 No, pa recite, če te objektivne okolnosti niso od hudiča!

— Očka, kaj je to mumijska?
 — Veš, sinko, to je kolezar, ki se pelje od Celja do Štor. Najprej si na luknjah do cesti izprazni ves svoj drob, potem se nažre prahu, ki mu izpolni vso notranjost, na koncu pa ga še avtobus, ki pripelje mimo z blazno naglico, tako impregnira od zunaj s preostanki blata na nekaterih bolj vlažnih mestih ceste, da se ne more pokvariti. No, potem je docela sposoben za sprejem v muzej.

POZOR! BESEDO IMA SHERLOCK HOLMES

Iz zanesljivih virov smo zvedeli, da bodo vsi mariborski ljubitelji in prijatelji Sherlocka Holmesa organizirali v bližnji bodočnosti veliko protestno zborovanje proti založbi »Obzorja«, ker že več mesecev ni izdala nobenega zvezka o njihovem pogumnem in velikem ljubljencu. Zborovanje bo predvidoma na »ezeleku« pred Astorio.

SVETE KURE

V Indiji imajo nedotakljive svete krave, v Mariboru pa se po Gorkega ulici sprehajajo svete nedotakljive kure. Kurnika skoraj ne poznajo, pretežno večino dneva prežive v tuji solati in na tujem vrtu. Če se jih pa dotakneš v obrambo svoje lastnine, jo pa lahko skupiš! Ker kure ne znajo brati, tudi nič ne vedo o nekakšnih predpisih glede reje domačih živali v mestu. Kaže pa, da tudi njihovi lastniki nič kaj ne obvladajo pisane besede.

V tej ulici rastejo tudi neke slive, do katerih pa imajo ali pa celo nimajo in jo spet imajo pravico le tri stranke. One slive obirajo, drugim strankam pa prepuščajo — fige.

BRZOJAVNI ŠKRAT

Hčerka je dobila za god nekaj steklenic vina in brzojavi staršem:
 »Dobila vina, vabim Vaju na gostijo.«
 Se isti večer prejme brzojavko od očeta z edino besedo:
 »Nesramnica!«
 Besedo »vina« je namreč brzojav popačil v »sina«.

Veliko pričakovanje

— Stara, zdaj bova pa dobila gostilno nazaj. Nove volitve so že morali razpisati.

Nekoč in danes

Na pokopališču v Sredipolju je De Gasperi povelečeval žrtve Italije v prvi svetovni vojni 1914—1918, ko je bil sam poslanec v avstrijskem parlamentu in je glasoval za vojne kredite.

Glas iz groba: »Gospod De Gasperi! Če ste nas že pomagali pokopati, nas vsaj pustite v miru počivati!«

TAJRE, HERCGELIPTE FRAU MURSEC!

Azo, lahko si furštelam, kak ste od iberasunge lape gor ofnali, ko ste na prili pemerkali prifmarko iz auslonda! Tak sem na šnöl fasala rajspos, da vas nisem rajn nič več pegegnala, da bi mi lahko kaj ausrihtali za vaše tu v Graci.

Azo, bo i in Grac ankuman bin, me je na panhofi že čakala te Rozi. Na, und te Rozi, te hoc ausksaut! Natirli, najlonštunfe je že mela gor, zram pa tisti glih štajraklajdl s kerim je še med vojsko po Marpuki na hitlazondameldunge na hauptplac laufala. Na und te Rozi, hoc ma glaj kfrogt, če sem ji kaj prnesla, kakšno ledatošno al pa ledakufa, al pa vsaj trafo cegerette za jeni-ga Hajnija, ker se rajn ne more angvenat na esterajhiš štrocigarette.

Na, und denksn ina, lipste frau Mursec, bo zi ksegn hot, da ji nism nič za šenk prinesla, hoc ksokt, da lajda, lajda nima caus nobeniga placa za mene, ko ma caus kštopffful pezuharov, pa da jo morem drugič, bon i vida kum, zagvišno pezuhar, da bom vidla, kakšno ekstra fajm zrihtano elegantiš vonungo ma, pa da ji rajn nič ni žal za Marpukom, čeglih je mela tam prima komisariš pešlognamte vonung.

Te nah sem se pa erkundala, či ve, kje je te dike Anerl, visns e, te fon de gvezenen gostbirt in Vetri-nigossn, na holt, te bos inere tohta Gili zih noh ima jec po marpuških oštarijah herum cotintut. Na azo, denksn ina nur, te Anerl, te dike, te bos frija ima zo auf inere personal kšrin und herumšikanirt hot, te tut jec in Grac in an drekatn gostbircoft gšir obvišn, majnatraj!

Te nah popogne pa sem te Anerl še ajgenhendik pegegnala in denksn ina nur, hoc ma ksokt te Anerl, i sul da Gili, te bos inere tohta is, zogn naj zofort gor v Grac pride. Gor ji bo ona, te Anerl, a pikfajnstelungo skomandirala, Gili is jo a lustigs medl, kera se ibarol znajde. Nur ta olta, iner mon, toti naj dol ostane, hoc ma ksokt.

Na und nah smo se menle fon da Rozi und fon iner caubävonung, bos ols a švindl is, hoc ma te Anerl ercölt, te vont jo in an drekloh, hoc ma ksokt, pa še čisto res je, hoc jo sölba ksegn! Und iner psofana prundorfa hajmatpundkomandant, ter frzauff e ols

Mit grise und kise inere frau Kliček

Felicijan Dreta:

SEKRETARJEV MILJENČEK

V nekem podjetju, ki ima precej opravka z električno energijo, imajo sekretarja. Ta sekretar ima svojega miljenčka. Ta miljenček je pravni referent.

Le kako je do tega prišlo, boste vprašali. Čisto preprosto:

V podjetju so imeli lepo deklico. Na njej se je ustavilo sekretarjevo oko. »Ta bo moja!« — je sklenil. Ona pa ni bila za tako reč.

Ker ni zlepa opravil, je poskusil s silo. Veste, to pa pomeni že škandalček, če pride kaj takega na dan. Zato je morala lepa deklica iz podjetja. Preden je šla, pa se je pritožila pri pravnem referentu. Ta pa je deklici dejal:

»Najbolje bo, če se — odstranite iz podjetja!«

Deklica je morala iti in je molčala.

Od tedaj, vidite, je pravni referent sekretarjev miljenček. Kar koli reče, vse drži, kar stori, vse je prav! Sekretar je na deklico vrgel eno oko, na pravnega referenta pa obe očesi in budno pazi, da bi mu bilo v podjetju kar najmehkejše postlano. Kakor v zibelki!

Po-skok:

MARIBORSKI DED-VSEVED

Za dramo, opero, koncert, vse kritike, esej, prevod, oceno knjige, k njej uvod je le edini on ekspert!

Modrosti večne rudnik zla izsuje svoje ti zaklade za dinar, kakor avtomat naš Ded-Vseved, čeprav brez brade

„BOLNIŠKA“

(Prizadeti naj se oglasijo v našem uredništvu.)

Na morje si gospa želi,
(Njen mož zdravnik je znan.)
Kako se piše, res ni važno,
le to: on naš je državljan.

H kolegu ženko pošlje mož:
»Napiši, dragi doktor, ji,
da bolna je hudó in mora
na morje koj za mesec dni.«

Kar je iskála, je dobila.
Vse kot po maslu gladko gre.
Užila na državne stroške
krasoto bo morjá — he, he!

Da pa ji préveč dolgočasno
bi ne biló kraj sinjega morjá,
njen mož prijateljico njeno
za slabo in bolešno brž spozna.

Tako so stvarco uredili:
na morje šli bosta obe.
Veselo družba se nasmiha:
vse iz državne kase gre!

Na morje zdrav greš in brezplačno,
če z doktorjem si takšnim znan.
Ej, teže je človeku priti,
ki je brez zvez in še — bolan!

Brencelj:

»GRADITELJU«

V desetih dolgih člankih mnenje je podprl,
da gledališče novo stavbo potrebuje,
nato zapisal je, da ni še take nuje.
Kar je gradil, z besedo eno je podrl.

MARIBORSKA Na uradu za legitimacije

Kup ljudi se tam nastavlja,
dvoje rok le delo opravlja!

— To je vaša slika? Vi imate vendar brado!
— Hudiča! Saj sem se vendar obril, preden sem se semkaj v vrsto postavil!

TOČNA DEFINICIJA

»Janez, ti si pa hujši kakor Don Juan. Tak si kot... kot 'Dojenček' iz Kranja!«

»Majda, zahtevam, da mi takoj pojasniš, kaj si mislila s tem!«

»Ampak, Janez, kaj se razburjaš. Jaz sem mislila s tem povedati samo tole, da... da ne vzdržiš dolgo na enem mestu, skratka, da ljubiš izpremembo bivališča.«

JESENIŠKI PROBLEM

— Zakaj se pa sindikalni funkcionarji tako upirajo preureditvi dvorane menze v Sindikalnem domu na Plavžu v kino?

— Ne vem. Morda se bojijo, da bi ljudem preveč zrastle kulturni apetit, pa bi potem manj jedli!

KAPITULACIJA

Prišel je na obisk v Skofjo Loko Janezov stric iz Amerike in usta so mu bila polna samih slavospevov deželi neslutnih možnosti in znamenitosti. Janezek ga je nekaj časa prenašal, ko pa je pričel stric pripovedovati o slavnih vodopadih Niagare, ni mogel več molčati. Prijel je strica za rokav, ga brez besede povlekel k oknu in mu pokazal znameniti škofjeloški slap pred vhodom v mestni ljudski odbor. In stric je pri pričel — osramočen utihnil!

SPOTAKLJIVI KAMEN SPOTIKE PRED JESENIŠKIM KINOM

Na Jesenicah imajo kamen spotike. Če se kdo obenj spotakne, se ob to nihče ne spotika, toda nikar naj se kdo ne poizkusi spotikati ob to spotikanje, kajti sicer: nad čem bi se Jeseničani sploh spotikali?

MODERNIZACIJA

»Ali se ti ne zdi, Janez, da se naša dolenjska metropola čudovito naglo modernizira?«

»Po tistem Pakistancu so-deč, ki zadnjič ni mogel najti v vsem Novem mestu nikjer prenočišča, bi skorajda dejal, da se amerikanizira.«

»Po čem pa sodiš to?«

»I, no, tudi tam nimajo temnopoliti dostopa v hotele za belce.«

»Seveda, ampak v Ameriki imajo zato posebne hotele za temnopolte.«

»Saj prav v tem se Novo mesto razlikuje od Amerike!«

KONKURENCA

»No, France, kaj praviš h konkurenci državnih podjetij v Novem mestu privatnemu sektorju?«

»Prekletó jim konkurirajo s cenami!«

»Pa pravijo ljudje, da so n. pr. dva pri kmetih za 600 do 800 dinarjev cenejša kot pri Kurivu v Bršljinu?«

»I, no, saj sem rekel, da jim konkurirajo s cenami, ne pa v cenil!«

RAZLIKA

— Boš letos tudi najel ljudi za okopavanje njive, Rentačnik?

— Kje neki, še sam ne bom imel kaj delati na njej!

— Kako to, ko si pa lani rekel, da jih je treba najmanj šest za to!

— Eh, ljubček, ampak takrat sem bil še v zadružil

CVETKE

Ljubljanska škofija je prejela iz tujine za dva milijona dinarjev raznih paketov, ki naj bi jih razdelila med »pomoči potrebne«. Prav bi bilo, če bi ji tujina poslala še tista dva in pol milijona dinarjev, kolikor škofija dolguje na davkih. Kadar bo to uredila, potem se naj šele gre radodarnega sv. Miklavža iz tujega, nam nič kaj naklonjenega žepa!

Pod rubežen je prišel župnik iz Rudnika. In to samo zaradi borih 300 tisoč dinarjev, ki jih dolguje na davkih. Konj, krava, dva prašiča in slamoreznica naj bi poravnali to vsoto. Pa je bilo posebno za kravo gosposdu hudo žal, pomežiknil je duhovnemu kolegu in mu »prodal« kravico za 8000 dinarjev — do nadaljnega seveda! Na davčni urad je pa prišel z originalnim predlogom, naj zarubijo — cerkev! Na njegovo veliko žalost se pri davkarji niso nič kaj navdušili nad tem in so ostali kar pri svojem. Govori se pa, da gospod župnik tudi brez konja, krave in prašičkov ne bodo prišli na psa.

Mnogo las je izgubil ljubljanski fotograf, ko si je belil glavo, kako priti do 135.000 dinarjev, kolikor je znašal njegov davek. Ni mogel rešiti te zavozlane zadeve, dokler mu niso iz zagate pomagali merodajni strogi: vzeli so mu avto. Fotograf je brž »potrčal« za svojim dragim vozilom, prinesel kakor bi mignil kompletno dolžno vsoto in radostno stisnil svoj ljubljani avto spet v svoje okrilje.

Naj bo o davkih za danes dovolj. Lahko pa bi se ta rubrika nadaljevala v nedogled, saj dolgujejo ljubljanski obrtniki danes še okrog 25 milijonov dinarjev davka.

NEKAJ LJUBLJANSKIH

SVARILO

Srečal na cesti sem detece zalo.
Zdravje mu z rdečih je ličic sijalo.
Pa sem si mislil: S teboj bo adio,
če — negovalke v roke te dobijo!

KARAMBOL

Majhno je prasko Ljubljana imela:
tramvaja dva sta se vkup zaletela.
Škoda velika pri tem je nastala,
tramvaja namreč sta — cela ostala.

DVOMLJIVCEM

Bo velesejem? Ne bo? Spraševali
so se v Ljubljani. Za stave dajali!
Bo! Vse gre v redu! Naj tole vas trošta:
stvar v redu teče, saj je v rokah — Jošta!

V MEGLI

Prvi glas: »Ti, kje pa sva sedaj?«

Drugi glas: »Nekje na periferiji.«

Prvi glas: »Po čem pa veš to?«

Drugi glas: »Ali nisi videl, da je v trgovini, mimo katere sva pravkar šla, kava po 2550 dinarjev kilogram?«

Prvi glas: »In po tem veš, da sva na periferiji?«

Drugi glas: »I, seveda. V strogem centru je namreč samo po 2400 dinarjev kilogram!«

VIDEZ IN RESNICA

Zadeva izvira iz središča Ljubljane. V Zrinjskega ulici 8-II. visi deska, na kateri so napisani sledeči hišni stanovalci: Erzin Pavel, Erzin Marija, Marn Dušica, Marn Marija.

Temu lahko rečemo — videz. Zdaj pa nastopi resnica:

Prvi je že od l. 1945 v Semiču. Druga ima svojo hišo v Kranju in je odsotna že od l. 1942. Tretja je službeno v Kočevju in je že dve leti ni v Ljubljani. Četrta, Marn Marija, je tetka in stanuje v tej hiši. V kuhinji! Je čuvaj, ki varuje pred nepoklicanimi to dvosobno komfortno stanovanje in ima še to funkcijo, da vsakemu dopoveduje, da so vsi, ki so napisani na deski, prijavljeni v Ljubljani. Kar je — na žalost — tudi res!

POJASNILO

Podpisana Pavlin Berta, Ljubljana, Privoz 6, javljam tem potom, da je Spindlerjev sin, ki je stanoval pri meni, sicer res pobegnil čez mejo, da pa ga imam še vedno na spisku stanovalcev, ker bi mi sicer v stanovanje vrinili koga drugega. Tudi nekaj podnajemnikov mu še dela družbo na spisku, čeprav jih že dolgo ni več pri meni. Imam 5 (pet) lepih sob in kabinet, v katerih prebivamo štirje in se kar bojim, kaj bo, če pride kdo na to. Stanovanjska stiska v Ljubljani je velika, jaz pa nisem nič za to, da bi jo reševala. — Pavlin Berta l. r.

LJUBLJANSKA
KRZNAJSKA

Bil je predelavec — pa je delal zase, kar je rabil, vzal je mož iz skupne kase.

Ni ga več, ker šel je tja — pač kamor spada. Naj še gre direktor — da spet red zavлада!

DIMNIKAR
NA BARIKADAH

Če vidiš dimnikarja na dimniku, se ne boš začudil. Bolj čudno je bilo, ko je naša ljubljanska milica dimnikarja na — barikadah. Lipnik se je zabarikadiral v svojem stanovanju sredi mesta in so imeli ves dan posla z njim, preden so ga spravili v lepo, novo stanovanje na periferiji, kamor je bil premeščen in kjer bo odslej z delom svojih rok v novem okolišju ometal saje. Baje bodo imeli omenjeni miličniki v loteriji velikansko srečo, ko so imeli toliko opravka z dimnikarjem.

Ljubljančan na lahkoatletski progi

— Stoj! Tokrat me pa ne bodo!

povedal povest o bumerangu, pa so me zbori volivcev sami prehiteli. In če je tisti, ki je govoril, da so volitve dirkalni konj, sam sedaj opikana bezljajoča mrha, mu nisem jaz kriv.

Pa tudi »lisičke« so se pojavile (na primer v Zavodni). Malo so podvihale repke in zamodrovale. Stavimo odbor iz samih davkoplačevalcev, pa bomo odredili, da ostane večji del davkov v — »štrumfih pod pouštrom«. Pa so lisičkam dvignili metlice in — ojej, ojej! Se zasmrdelo je!

Ko pa je nekdo pametnjakoval (pomislite), da ima le štiri sobe za pet ljudi, pa mu je tisti odgovoril, ki s petimi osebami živi v sobi in kuhinji v suterenu, sem jo pobrisal, da ne bi od »vzhičenja« nad požrešnostjo nekaterih še počil. Kdo bi pa po Celju iskal potem grešnike in grehe, če ne

Vaš Cefizelj.

OBLACILNA MODA

»Kam pa jo mahaš tako toplo oblečen, Franc? Menda ne misliš tudi ti z ekspedicijo na Himalajo?«

»Kje neki, samo v ljutomerski kino grem.«

»Kaj je tam tako mrzlo, da si moral obleči še kožuh?«

»I, še bolj mrzlo je. Samo danes predvajajo neki film iz Afrike, pa sem si mislil, da se lahko malo bolj lahko oblečem.«

ZAVEZNIKA

Bivši gostilničar (nekdanji župan) vaškemu župniku na internem »predvolilnem« sestanku:

»Čistega vina bom volivcem natočil jaz. Vaša naloga je samo, da ga dobro pobarvate z žveplom!«

ZNAJDE SE

»Ti, kako neki ti je uspelo spraviti vso plesnivo čokolado v promet?«

»Tako kakor moko in sladkor. Eni najbolj molčečih žensk sem zaupal, da mi bo kmalu pošla. In potem mi je drugi dan tudi zares pošla!«

ZBOR VOLIVCEV

Nekdo pri vratih velike kmečke sobe: »Predlagam, da volimo Naceta Stiskača, ki je bil že v stari Jugoslaviji: župan in ki ga vsi poznamo kot dobrega gospodarja!«

Glas iz množice: »Prepozno. So ga že izvolili postaviti na hladno zaradi poncverbi!«

NERODNA BESEDA

Janez: »Prosim, ali je prišlo zame kako pismo? Pišem se Janez Smuk.«

Poštar: »Ali poste restanete?«

Janez: »Ne, katoličan.«

O BUČAH IN KROMPIRJU

Vozil sem se te dni po štajerski deželi. Marsikaj sem videl, med drugim tudi tole:

Tam nekje ob Kungoti je veliko državno posestvo. Buče so na njem krasno uspele. Tako so lepe, da se jim zdi škoda jih pobrati. Vse kaže, da bodo zunaj prezimile. Povprašal sem te buče, kako je kaj z njimi. Pa so zajokale:

»Zebe nas, pod streho bi rade. V tovarne olja hoče-

mo, da nas predelajo v olje!«

Tam nekje iz daljave pa je mučno vekalo. Tovarne so jokale in prosile:

»Pripeljite nam buče! Olja moramo pripraviti ljudem.«

Če bi buče pobrali, bi ne jokale ne buče ne tovarne.

Na spomlad bom šel spet v tiste kraje. Stavim, da bodo buče še vedno pod milim nebom. Samo — gnile bodo že!

Prav tam imajo tudi združeno zemljo. Tudi tam

Je nekaj jokalo. To je bil krompir v zemlji. Strašno je jokal na štirih hektarih. In nos si je tiščal, ker že smrdi. Veste, gnitje! V kolikor ne gnije, je zmrznil. Stavim, da bo spomladi, ko bom šel spet tja, še bolj smrdelo!

POSTENJAK

— Zakaj ti pa tako smrdi v zadrugi, Franc?

— Hm, veš, premalo pošteno so zadružniki.

— Zakaj pa?

— No, veš, vse shrambe in tudi zidanico imajo stalno zaklenjeno.

— To pa ni nič nepoštenega.

— Kako da ne! Pomisli, zadnjič sem šel pogledat v zidanico, če kdo kaj ne krade, pa so me zaklenili noter!

— To še ni nič hudega. Poklical bi jih, pa bi ti odprl.

— Še kaj! In sodček vina, ki sem si ga napolnil, naj bi ga skrili v žep, kajne?!

VELIK USPEH

— Zakaj pa je celjsko kadno kopališče skrčilo svoje obratovanje za polovico?

— Kaj ne veš, da je bilo ustanovljeno podjetje »Snaga« in nam je sedaj kopanje nepotrebno?!

Reklama iz celovške Mohorjeve hiše

Podpisani samozvani narodni voditelji iz Mohorjeve hiše v Celovcu apeliramo na vse koroške Slovence, da nas podprejo v naši težnji: čim hitreje potisniti slovenski živelj na Koroškem v naročje germanizacije. Podprite našo akcijo razbijanja sloge med Slovenci, podprite naše glasilo »Naš tednik — kronika!« Ne nasedajte govoricam, da nismo Korošci, saj je že leta 1941 naš veliki voditelj Adolf Hitler spoznal,

da Gorenjska ni Slovenija temveč Unterkärnten.

Heil Sieg!

Člani pripravljalnega odbora za germanizacijo: im. Muri Lambert-Kozamurnik, belogardist in vohun iz Ljubljane (rojen na Jerzskem, Unterkärnten); kr. plan Zaletel Vinko, belogardistični koljač iz St. Vid (Unterkärnten); Fischer Franz, diplomirani alkoholik in nacist, Kranj (Unterkärnten); Ovsenak Poldek, ministrantek iz Tržiča (Unterkärnten).

Včasih dobro zvoni

— Svinjarija! Človeka v najslajšem spanju vržejo iz postelje!

MED VINSKIMI BRATCI

— Kaj bi bilo, če bi namesto dežja začelo padati iz oblakov vino?

— Zgodila bi se katastrofa. Strašna suša bi uničila vso rast na zemlji.

VESTEN PACIENT

— Sentjurski zdravnik mi je predpisal pol ure spanja pred kosilom.

— In kaj si napravil?

— V restavraciji sem se aboniral, pa čakam na kosilo že četrto ure več, kot bi moral po receptu.

ČRNA MAGIJA

— Ti, ali je res, da lahko Svengali prečita tudi zaprto pismo?

— I, seveda, ampak to je malenkost proti temu, kar zna eden celjskih zdravnikov!

— Nisem še nič slišal.

— Če boš moral kdaj sam k njemu, boš lahko to videl, ne samo slišal. Ko prideš k njemu v ordinacijo, gleda skozi okno in te vpraša:

»Kje vas boli?«

Ti mu pokažeš, on pa še vedno gleda skozi okno in ti pove, kaj ti manjka. Slišal sem, da je to posledica tega, ker je čital, da v inozemstvu pregledujejo bolnike s pomočjo televizije na velike daljave. Toda vrag vedi, če njemu še ne uspe, da te bo operiral v svoji ordinaciji medtem, ko boš ti ležal doma v svoji postelji!?

TRGOVEC IN KMET

Trgovec kmetu: »Poglej, tu imam poceni kolo!«

Kmet: »Če bi imel denar, bi kupil kravo.«

Trgovec: »To bi bilo smešno, če bi kravo zajahal!«

Kmet: »Kako smešno bi šele bilo, če bi molzel kolo!«

OGORCENJE

— Pravijo, da zaostajam za razvojem. Tega pa le ne morejo zanikati, da sem jaz prej prodajal cerkvene stole na obroke, kot so pa oni začeli pohištvo!

MAČEK

Jože iz neke celjske ustanove je zadnjič med delom pestoval mačka. Pa pride nekdo mimo, ga prebudi in podraži:

— Ej, Jože, ti bi pa skoraž zaspal!

— Lažeš! — se razburi Jože. — Miško sem gledal, ki je skakljala po tleh!

— Zakaj pa nisi mačka spustil nad njo?

LOGICNO

Učitelj: »Kdo mi zna povedati, zakaj leže kucavica svoja jajca v tuja gnezda?«

Učenec: »Zaradi stanevanjske krize!«

NI MOGEL IZGOVORITI

»Ko si prišel včeraj domov, si rekel, da si bil v Tonetom v Kazini, sedaj pa praviš, da si bil v Excelsioru! Zakaj lažeš?«

»Veš, tako je, včeraj ni bilo nemogoče izgovoriti Excelsior...«

VZTRAJNOST

»Zdravo, kolega! Ali ni lahko posodiš petdeset dinarjev?«

»Posodim ti jih ne, dam ti petdeset dinarjev in mi ne dolguješ!«

»Hvala, no, sedaj, ko pa nisem nič dolžan, mi ni lahko posodiš petdeset dinarjev?!«

OBZIREN VLOMILEC

Milčnik: »Ce ste res poštenim namenom prišli hišo, čemu ste si potegnili sezuli škornje?«

Vlomilec: »Zvedel sem, da imajo težkega bolnika v hiši.«

INFORMACIJA

— Tovariš, je še daleč do glavne pošte?

— O ne, samo minuto od glavnega trga.

— A kje je glavni trg?

— Takole dobre četrte ure od tod.

Nacist dr. Steinacher in koroška krščanska ljudska stranka ...

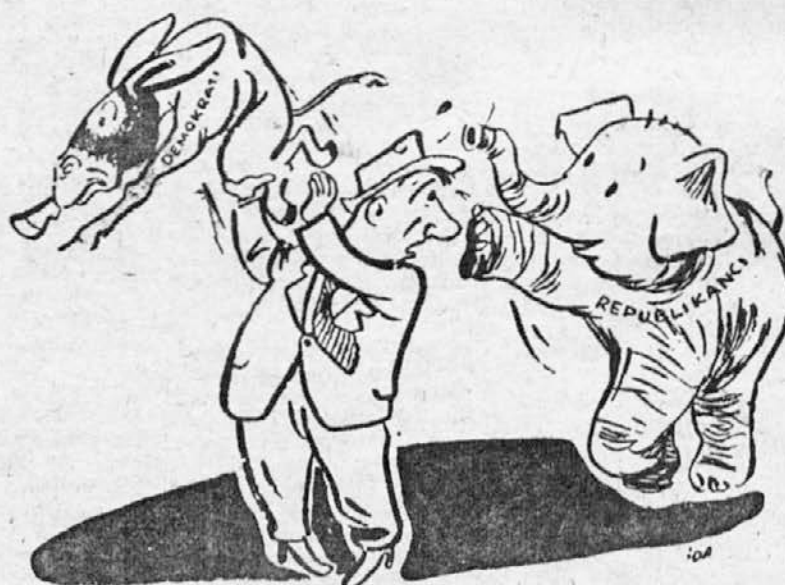

nekdanj ...

... in danes

Po 20 letih — sprememba ...

Ameriški davkoplavevalec: »Damned, samo če slon ne bo še težji...?«

Z MARSA IN BLIŽE

Sovjetski voditelj: »To je poslednje partijsko opozorilo, Gregorovič! Vaša najnovejša simfonija kaže očitne protirevolucionarne vplive: naš velik vodja že zopet ni mogel niti ene vaših melodij žvižgati...«

Zaseda

Poslednja sekunda pred napadom.

Osvobodjena dama: »Mar ni zanimivo, tovarišč general, da so še vedno na zahodu ljudje, ki nočejo verjeti, kako je komunizem izboljšal naše življenje...«

Kvaliteta

Sodnik: »František Nejedly, zaradi šale, ki ste jo pripovedovali v družbi, se kaznujete na dve leti strogega zapore. Obtoženi, čemu se pa smejete?«

Obtoženeec: »Spomnil sem se šale, ki je k sreči nisem več utegnil povedati, kajti ta je med brati vredna najmanj deset let...«

Ruski očanec: »Ti vendar veš, Sonjuška, da ni naprodaj niti ene nove ponve, saj je vendar Stalin rekel, da moramo čakati, dokler ne osvobodimo vseh narodov na svetu!«

NADURA

Kaj je ura, ve že celo moja mala hčerka. Slišala je zadnjič govoriti o naduri in dala takoj svoje pojasnilo:

»Atek, jaz vem tudi, kaj je to nadura. To je — pokrov!«

Po svoje si je razlagala: nad mojo žepno uro je pač pokrov.

Mi pa vemo, da nadura ni pokrov, čeprav večkrat kaj pokrije; na primer: del izdatkov. Seveda, če je nadura plačana.

V nekem precej velikem podjetju med Mariborom in Ptujem pa jih dolgo niso plačevali, zato tudi niso nič pokrivali. Sedaj so jih končno začeli plačevati in kar lepo pokrivajo. Pa tudi odkrivajo! Tako so plačane nadure odkrile, da je v podjetju zadnji čas sedem namješencev zelo navdušenih za nadure (plačane), medtem ko prej (za neplačane) niso nanje nič kaj radi gledali. Nadura namreč večkrat teče in nič ne reče. Če bi lahko kaj rekla, bi se gotovo v tem podjetju zadržala:

»Ti, Emil, nikar si med nadurami v pisarni ne kuhajta z ženo kavice!«

Tudi nad onimi bi zahrnela, ki med nadurami v pisarnah tega podjetja posedajo in se zalivajo z žganjem, zraven pa računajo, ali bodo nadure znesle točno 6000 dinarjev, kolikor stanejo nove hlače v bližnji trgovini. Pa tudi bodočnost si v nadurah tam prerokujejo z rok, da jim čas bolj teče. Nadura pa teče in nič ne reče. Nič pa ne reče tudi sekretar podjetja na vse to; le skomiga z rameni in pravi, da se tu ne da nič napraviti. Pač pa se je dežurni oglašil! Zagrozil je, da bo treba enkrat za vselej obračunati s tistimi, ki take reči nosijo na nos! Takšnih »hinavcev« dežurni v podjetju ne more trpeti!

Prekrasna je taka nadura v podjetju, ki teče in nič ne reče. Piše se ti in obračuna. In ti lahko pokriješ del svojih izdatkov, ne da bi se ti bilo treba kaj pretegniti za to.

Podjetju želim obilo uspehov! Če v normalnem času ne bodo vsega opravili, jim bodo pa nadure pomagale! Če ne drugam, pa v — izgubo!

SODOBNA

Mala Majdica hodi že v šolo in ne verjame več v Miklavža in parklje. Toda darila ima še vedno rada. Zato se je zadnjič obesila mamiči za krilo in vprašala:

— Mamica, kdaj bo pa nam prišel Miklavž?

— Ne vem — je odgovorila mati.

— O, saj veš, samo povedati mi nočeš!

— Res ne vem. Majdica, ko pa mi očka še ni povedal, kdaj bodo v njihovi tovarni delili dobiček.

— Glejte, Watson, ta gospod se je pripeljal v drugem razredu.
— Kako pa to veste, mojster Sherlock?
— Enostavno. Ne vidite, da je ves opikan?!

ZDRAVNIŠKI NASVETI

Lesnika:

(Prosto po nekaterih časopisih)

P. T. iz S — Pišete nam, da čutite med petim in šestim rebrom na levi strani hrbta bolečine, kadar na to mesto pritiskate s prstom. Svetujemo vam, da se tega občutljivega mesta ne dotikate in uspeh ne bo izostal. Proti glavobolu jemljite odgovarjajoče tablete ali stavite na glavo mrzle obkladke, za uspešnejše odvajanje pa zavžite primerno odvajalno sredstvo. Rdečo barvo svojega nosu boste najlaže odpravili s tem, da boste pili dalje — vse dokler vam nos ne pomodri.

DOPISNIKOVA TOŽBA

Ubog dopisnik sem, ki v koš me meče zlovoljna samovolja uredniška. Za priobčitev nimam, nimam sreče, saj mene gledajo vsi samo zviška.

Novinarji se skrivajo pred mano, ko da imel bi nalezljive garje. Dopise moje žrejo lačne škarje, če ne gredo v koš ali v neznano.

Ubog dopisnik sem, ki mu nad glavo visijo škarje kakor Damoklejev meč, (zaklel sem se, da v časopis ne pišem več) ubog dopisnik — kandidat za slavo.

Tako nekako je napisal svoj čas gledališki genij Stanislavski in ta stavek je prišel v veliko modo. Najbolj pogosto ga uporabljajo upravniki in režiserji.

Ko sem prišel prvič v gledališče, sem ga slišal. Začetniku se mi je zdel sila imeniten in pomemben. Spominjam se, da nam je — bilo nas je več zelencev — upravnik v ganljivem patosu govoril o svetosti gledališkega poklica, o zvestobi do boginje Talije, zlasti skrbno pa nas je opozoril, da hlastanje po velikih vlogah ni odlika velikih umetnikov, kajti... in tedaj je prvič prišla iz njegovih ust modra misel Stanislavskega:

»Tudi male vloge so važne!«

Stanislavski je bil sploh zelo priljubljeno čtivo in pedagoški učbenik nekaterih režiserjev. Imeli smo nekoč nekega režiserja, ki ga je znal vsega na pamet in je vedel, na kateri strani se nahajajo pridige za igralce in kaj vse mora storiti igralec, da ustreže režiserju, strani, na katerih so bile navedene dolžnosti režiserja do igralca, pa so se mu za čuda hitro izgubile iz spomina. Ta režiser je imel svojo »metodo« režiranja. Ta metoda je sestajala iz dokaj preproste dejavnosti: možakar se je vsedel v parter in kadar mu igra igralcev na odru ni prijala, se je zadržal na vse grlo:

»Stanislavski!«

Tu in tam je tej besedici priključil še pridevnik: široko. Vplj je:

Kljun:

»Tudi male vloge so važne!«

(Iz dnevnika igralca Juhca Puhca)

»Igrajte široko!«

Potem je bil nekaj časa tiho. Čez čas je razburljivo zaploskal z rokami in spet zakričal:

»Stanislavski!«

Bil je zelo domiseln umetnik in kadar je izustil besedo Stanislavski, je to imelo prav gotovo globok pomen, ki pa je na žalost bil znan samo njemu. Tega režiserja ni več v gledališču, nihče za njim ne žaluje, vendar zaradi njegovega odhoda plemenita misel Stanislavskega ni zamrla, kajti za njim jo marljivo uporabljajo novi upravniki in novi režiserji.

Skoraj ni bilo dneva, da ne bi včasih celo po večkrat slišal znameniti stavek:

»Tudi male vloge so važne!«

Ker sem se zavedal, da bo ta citat igral v moji gledališki karieri še veliko vlogo, sem naročil gravirju, naj mi ga gravira v medeninasto ploščico. Ko mi jo je naredil, sem obesil ploščico nad svojo posteljo in prva moja misel, ko sem se zbudil in odprti, je bila:

»Tudi male vloge so važne!«

PENZIONIRANA

V ordinacijski sobi znane specialista se je pojavil možakar srednjih let in na vsem lepem pričel obklati zdravnika s pravicnimi vzdrevki:

— Sarlatan, mazač, morilec, goljuf...

Zdravnik-specialist se je nemalo razburil in hotel potisniti razkačnega obrekovalca čez prag.

— Ne boste me kar tako odpravili! — je na ves glas vpil možakar. — Dokažite mi, da v letošnjem letu niste poslali vseh pacientov, ki so vam prišli pod nohtja, kjer ni muh!?

Zdravnik se je ob tem nekoliko pomiril, privlekel na dan svojo debelo ordinacijsko knjigo in dokazoval:

— Kar pogledjte, nesrečni človek, kako nesramno in neutemeljeno ste me žalili! Od vseh 876 pacientov, ki so letos prišli k meni, jih je umrlo samo sedem. To ni niti en odstotek!

Tedaj pa je možakar nataknil naočnike, izvlekel iz žepa šop papirjev in povzel s popolnoma izpremenjenim, sladko zvencim glasom:

— Mi boste že morali oprostiti, doktor, moj nastop je bil res vsakakor nevsakdanji, toda drugače mi ni bilo mogoče izvedeti za število tistih vaših pacientov, ki niso umrli. Sem namreč izvedenec davčne komisije in bom ob tej priložnosti imel čast dvigniti odmero davka na dohodnino vaših privatnih storitev za preostalih 99%, kajti v svoji davčni prijavi ste navedli, da vas je obiskalo le sedem bolnikov, ki so, kakor ste mi dokazali, resnično mrtvi. — Hvala za uslugo!

ANEKDOTE

NAMESTO TESTAMENTA

Marka Twaina je nekoč ogrizel stekel pes. Poklical je takoj zdravnika in ga vprašal:

— Ali bom moral umreti?
— Ne, toda ni izključeno, da ne postanete tudi vi stekel.

— Potem mi dajte takoj pero in papir, prosim!

— No, no — ga je tolažil zdravnik — za testament je še vedno čas!

— Saj ne bom pisal oporo — je pojasnil Twain — le spisek tistih sem hotel napraviti, ki bi jih rad kot stekel oklal!

DOBRA PRIMERA

Franz Schubert je bil nekaj časa v Italiji, kjer se je pogosto shajal z italijanskimi kompozitorji, s katerimi je vodil dolge debate. Tako je nekoč vprašal znanega glasbenega kritika:

— Kaj pravite, ali je Osmi simfonija (Rosamunde) prav tako dobra kot moja znana »Serenada«?

— O, Osmi simfonija je dosti boljše, maestro! Njo lahko primerjate z Mont Blanc, vašo serenado pa samo s Semmeringom.

Schubert se je zvito nasmešnil:

— Dobra primera! Saj je vendar Semmering dosti laže dosegljiv za ljudi kot Mont Blanc!

KAJ JE SAH?

Charles Dickens je nekoč v družbi takole dejal o šahu, ki so ga tudi takrat zelo vneto igrali v kavarnah:

— Sah je igra, ki zahteva preveč razuma, za razum pa je preveč igre.

Zdelo se mi je nadvse častno, da so me režiserji izbrali za zgodovinski objekt, na katerem so uresničevali to genialno misel. Presrečen sem bil, ko so me veliki igralci: ljubimci, heroji in kar je še ostalih nad osemdesetkiletskih in nad meter osemdeset visokih umetnikov — pitali s tem citatom in mi na izredno tovariški in ljubeč način dokazovali, kako sem lahko vesel, ker lahko igram male vloge, kajti že Stanislavski je dejal:

»Tudi male vloge so važne!«

Na vseh razčlembenih, bralnih in poskusnih vajah, na vseh generalkah, premierah in reprizah, v obredovalnicah, na hodnikih, v privatnem življenju (včasih se mi je zazdelo, kakor da prihaja tudi iz šepetalnice) — povsod me je zasledovalo opozorilo:

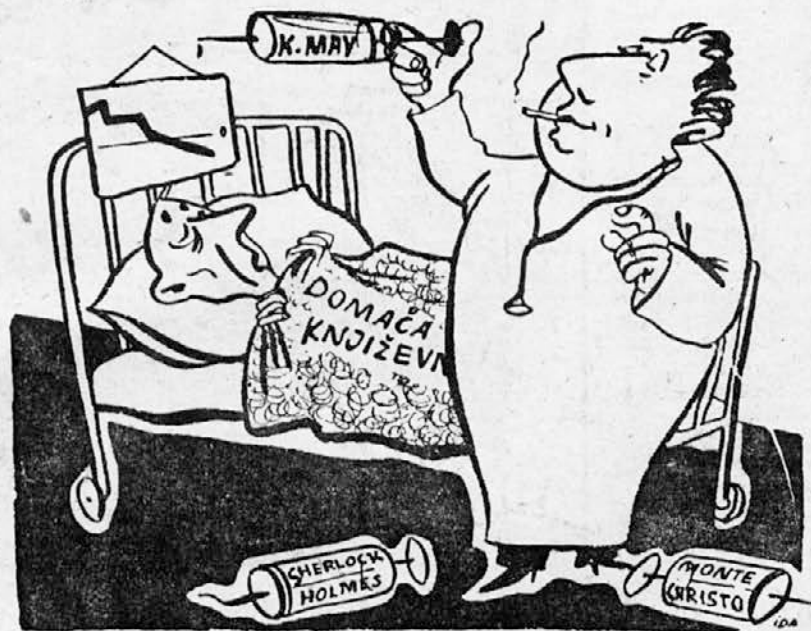
»Tudi male vloge so važne!«

Nekoč mi je dejal neki mlad režiser:

»Ti imaš v našem ansamblu specifičen pomen, kajti ti si mojster malih vlog. Prav tako si teatru potreben, če ne še bolj kot ljubimec, heroj ali intrigant. Taki talenti so v vseh teatririh redki. Dober šaržist je zame vreden več kot slab ljubimec. Spoštujem Stanislavskega, ki je dal takim igralcem priznanje, ko je rekel: »Tudi male vloge so važne!«

Dvignil sem glavo in se pomembno izprsil. Torej, ljudje, zdaj veste, kdo smo mi, ki igramo male vloge. Dobro bi bilo, če bi nas spoštovali in nam izkazovali čast, ki nam pripada!

KOMERCIJALNA MEDICINA

Zdravnik: »Ne vem, ne vem, kljub temu, da sem dal temu bolniku že dve injekciji, se nikakor noče popraviti. Morda mu bo tale končno pomagala...«

Cuk:

EPITAF PESNIKU »DIVJEGA GRMA«

Bil je preprost — preprost ostal,
v slovo preprosti grm izdal.

Cuk:

MED SLOVENCIM

Dokler živi — je nepriznan,
ko umre — v nebo povzdigovan,
pozabljen — čim je pokopan.

To-p:

TEMPORA MUTANTUR...

Nekoč dejal je, da tendenca
samo umetnost posiljuje,
no, ker je važna eksistenca,
zdaj prav nasprotno pridiguje.

VSE JE RELATIVNO

Znani pisatelj dram Bernstein je bil na potovanju v Ameriki. Tam ga je neki hotelski sluga zamenjal s slavnim fizikom Einsteinom, utemeljiteljem relativnostne teorije. Bernstein je bil na to sila ponosen, vendar je dejal:

— Na to, da so me zamenjali z Einsteinom, bi bil še bolj ponosen, če bi ne vedel, da je vse relativno.

Ko sem prihajal domov, nisem pozdravljaj žene več z dobrim dnevom, temveč:

»Zdravo! Tudi male vloge so važne!«

In ko sem odhajal spat, sem poljubil ženo in ji želel:

»Lahko noč! Tudi male vloge so važne!«

Zadnjič je bil v gledališču za nekatere pravi praznik. Uprava je razdeljevala umetniške doklade. Ker ni izobesila listka z imeni srečnežev na oglasno desko, so prišli k blagajničarki vsi, kajti vsak je na tihem upal, da bo doklado prejel. Bridko razočaranje so doživeli tisti, ki niso bili na seznamu. Tudi meni uprava ni podelila umetniške doklade. To se mi je zdelo malo čudno, saj upravnik venomer poudarja in režiser vedno citira in kolegi stalno govorijo in sam sem o tem prepričan, da so tudi male vloge važne.

Kaj če niso to samo fraze, s katerimi tolažijo lahkovne igralce? V srce se mi je zajedel dvom o resnični vrednosti toliko opevanega gesla in skoraj bi mu podlegel, če ne bi tisti hip zagledal v duhu dobrodušno se smehljajoči obraz mojstra Stanislavskega, ki me je potolažil:

»Ne greni si življenja. Pisarna ni gledališče. Gledališče — to so igralci. Tvoj najvišji sodnik je publika. Moje misli citirajo, kakor jim kaže taktična potreba. Takim ponarejevalcem ne verjemi. V mojih besedah je nepotvorjena resnica. Prisluhni ji!

Tudi male vloge so važne!«

KULTURNO ZDRAVSTVENI PARIČNIK

Baldrijan umetniški — sredstvo za pomirjenje nežno čutečih umetniških dušic ob izidu kritik. Glavne sestavine so: zmerjanje kritika in pohvala (ni potrebno, da bi bila iskrena) soumetnikov.

Bastard kulturniški — križanec med kulturnikom in trgovcem. Zelo pogosta zvrst, pri kateri je element trgovca mnogo močnejše zastopan kot kulturniški, dočim je prevladovanje kulturniškega elementa že redka izjema.

Bazedovka kulturna — prevelike oči, bolezen posebno razširjena med gledališkimi umetniki, ki se kaže v zahtevah po glavnih vlogah. Simptomi: obleganje upravnika, češ: »Ta vloga mi je pisana na puki.« Olajševalna okolnost so dolgi in težki teksti.

Bencinsko zastrupljenje kulturnikov — bolezen, ki se pojavlja pri najzaslužnejših kulturnikih, ko pridejo do avtomobila. Simptomi so: sterilnost, biciklitis in pretirana honoraritis. Zaenkrat neozdravljivo.

Beri-beri bolezen — zelo razširjena bolezen pri današnjih publikih. Notranji znaki: pomanjkanje presoje, kaj je dobra in kaj slaba literatura. Zunanji znaki: v enem žepu Grof Monte Christo, v drugem Sherlock Holmes, v tretjem PPP. S to boleznijo pozkušajo nekateri založniki preganjati bolezen »Založniška slabokrvnštva«.

Blato literarno — naturalistična literatura, ki se mnogokje še skriva pod imenom »realizem«. Edino protisredstvo je uredniški koš.

Bledenje pesniško — nevarna bolezen, posebno v mladostnih letih, ki pa lahko da podlago za razvoj zelo nevarnega in za okolico mučnega Bacillus literaricus.

Biceps umetniški — izredna sposobnost nekaterih organov pri umetnikih, posebno pri takozvanih komolčarjih in pridobitnikih. Znaki: dobre zveze pri založnikih, gledaliških direktorjih in majhen talent. Neozdravljivo.

Bronhialni katar umetniški — začetniško kašljanje, ki še ni tako nevarno; se pa lahko razvije v kroničen bronhialni umetniški katar, ki je izredno nalezljiv, če ga podpira birokratizacija umetnosti.

Barbarizem umetniški — odnos urednikov in založnikov do predloženih del. Simptomi: krajsanje tekstov, zavlačevanje z objavo in posiljevanje z lastnimi idejami.

SREČANJE DVEH MOJSTR V

Srečanje gospodov Simpsona in Thompsona je bilo slučajno. Samo enkrat sta se srečala, kakor se srečata samo enkrat dve zvezdi v vsemirju. Zgodilo se je namreč, da je na čičaški postaji stopil Mr. Simpson v isti taksi, ki si ga je izbral tudi Mr. Thompson.

»Kam, sir?« ga je vprašal sofer.

»V hotel Carlton.«

Mr. Simpson je torej stopil v taksi in odkril šele pozneje, da sedi zraven njega neki gospod, ki ga še svoj živ dan ni videl, ki pa je imel to slabo navado, da je sprejemal tuje ljudi s hladnim revolverjem. Mr. Simpson je strme pogledal svojega neznanega sopotnika. Pogled mu je ušel k vratcem, potem pa nazaj na cev revolverja.

»Kaj pa želite?« je vprašal, ko se je nekoliko zbral.

Mr. Thompson se je vljudo nasmešnil:

»Hudi časi so zdaj — križa traja že dolgo — z eno besedo: najbrž imate s seboj denarnico, zlato uro, morda tudi zlato tobačnico. Čekov pa raje ne vzamem, ker jih človek težko spravi v promet...«

Mr. Simpson je brez besede potegnil iz žepov denarnico, zlato uro in tobačnico ter vse izročil Thompsonu.

»Imate sedaj dovolj?«

»Hvala!«

Mr. Thompson je odprl denarnico. V njej je bilo več tisočakov. V svitu ulične svetilke si je ogledal še uro in tobačnico. Vse pravo zlato...

»Ste zadovoljni?« je vprašal Mr. Simpson.

»Sem,« je potrdil Mr. Thompson. »Se enkrat najlepša hvala. Ali bi mi radi še malo delali družbo? Če želite, lahko greste seveda tudi peš v hotel.«

»To bi mi bilo skoraj ljubše!«

Mr. Thompson je pomignil soferju. Voz je obstal.

»Oprostite mi,« se je opravičeval Mr. Thompson. »Okolica je sicer nekoliko divja, toda prav blizu je policijska stražnica in tam vam bodo radi pokazali pot. Lahko noč!«

Zarometa sta kmalu obleдела v megli.

Dobre pol ure nato je avto obstal pred neko beznico v predmestju.

»Kdo je?« je vprašal glas iz temne obokane veže.

»Jaz sem, Thompson!«

»Dober lov?«

»Pa še kakšen!«

Mr. Thompson je stopil v zakajeno pivnico. Kopica radovednih kolegov ga je obkolila. Thompson je kar užival, ko jih je zagledal — in z zmagoslavno kretnjo je segel po listnico. Toda nenadoma se je nehal smehljati. Kakor nor je tipal po žepih, toda nikjer ni bilo ne ukradene listnice, ne zlate ure, ne tobačnice! Nagonsko je segel po svoji lastni listnici. Oddahnil se je. Se je bila v žepu. Ko jo je izvlekel, je osupel zagledal v svoji izpraznjeni, čisto prazni listnici majhen listič:

Zelo me veseli, da sva se spoznala!

Poklicni tovariš.»

PRITOŽNA KNJIGA

V menzi je nekdo zahteval pritožno knjigo.

— Kaj je napisal vanjo? — je vprašal kuhar.

— Nič! — se je razburil natak. — Le svoj zrezek je prilepil vanjo!

BOJEVITOST

To je bilo tam nekje za časa naših starih očetov. Tudi takrat so si mladi ljudje lahko zaradi ženske prišli močno v lase.

Tako tudi France in Lojze, ki sta se končno zmenila za dvoboj. S pištolami. Naslednje jutro.

Ko je bil Lojze drugo jutro dejansko na dogovorjenem prostoru, je pritekel postrešček s pisemcem:

»Dragi Lojze! Za slučaj, da bi se jaz nekoliko zamudil, se ne daj motiti in kar začni!«

BAHAVOST

— Pomislite, kako so naši sosede bahavi. Vedno so trdili, da so bogati, večeraj pa sem na lastne oči videl, da sta mati in hči igrali obe hkrati na en klavir!

VESELO PRESENEČENJE

Miha Dibur se je vračal okajen domov. Pa sreča na cesti znanca, ki ga ogovori:

— Kakšna megla je nočoj!

— Torej je res megla — se je razveselil Miha in od veselja objel znanca okoli vratu.

VIŠEK RAZTRESENOSTI

Prišel je raztresen mož v restavracijo, naročil palačinko, si jo zataknil za vrat ter pričel žvečiti servieto.

Uvožene velike skrbi malih ljudi

— Prav, če mi že hočeš na vsak način brati pravljice, potem pohiti, kajti čez pet minut prične radijski prenos kriminalne slušne igre!

— Da, da! Tako je! Najprej jim lahko nosiš knjige, potem jim smeš kupovati limonado — in potem, ko dorasteš, te enostavno poročijo...

Prava turška kava

v Mariboru za noben denar ne boš dobil.

Dobro turško pa servira

KAVARNA „ASTORIA“

GLAVNI GOST
NA VSAKI
VEČERNI
PRIREDITVI

BLAGO TRGOVSKEGA PODJETJA

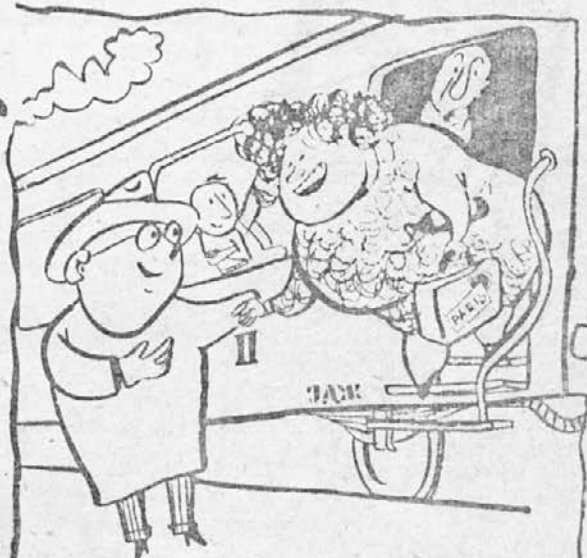
TEKSTIL • OBUTEV

LJUBLJANA

ČE BI POVEDALI ODKRITO...

BIL JE ZARES SKRAJNI ČAS
DA STE SE OBRNILI NAME!
TEPEC! VSAK DAN KOZARČEK
ROGAŠKE SLATINE, PA BI
BILI ZDRAVI KOT RIBA!

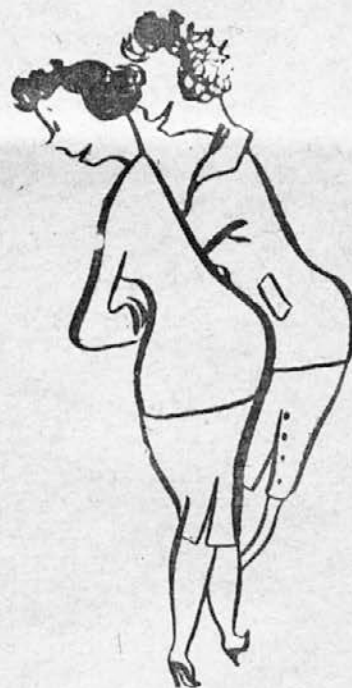
ZARES SEM VESEL, DA SI PRINESLA
FRANCOSKO VINO...
... AMPAK TAKO DOBREGA, KOT SEM GA PRAV-
KAR PIL OD VINO SADJE - MARIBOR, NE
PREMORE NOBEN PARIS!

NO, FRANČEK, PA DAJVA!
ŠKODA ČASA! BLAGAJNO
JE JA IZDELALA
INDUSTRIJA KOVINSKIH
IZDELKOV V MARIBORU

TVOJA LJUBEZEN JE RES ČISTA!...
TODA S KLJUKAMI, KI SEM JIH PRAVKAR DOMA
OČISTILA Z ZLATOROGOVIM PRAŠKOM VIT,
SE LE NE DA PRIMERJATI!

KAJ BI TO, STRICA IMAM V AMERIKI!
O, KOKLJE NEUMNE! SAJ TO JE BLAGO, KI GA JE
IZDELALA MTT IN JE ŠE BOLJŠE KOT AMERIKANSKO!

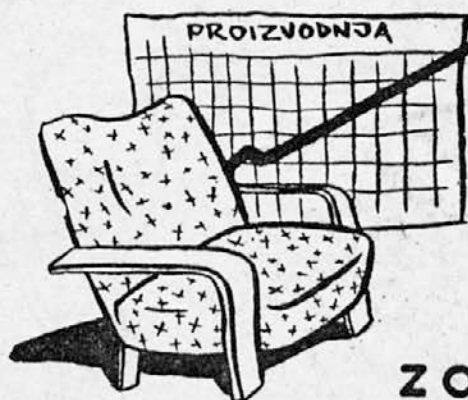
KUPEC: "VITE, TO BLAGO SE MI NE
ZDI RAVNO...
KAKŠNA SREČA, DA SEM ŠEL V PRO-
DAJALNO TRG. PODJETJA DOM, KJER
IMAJO RAZEN IZVRSTNEGA BLAGA
ŠE NAJMODERNEJŠO FLUORESCENT-
NO RAZSVETLJAVO, DA VIDIM
BARVE IN VZORCE KAKOR PODNEVI

IDA

ČESTITA

MESTNI
LJUDSKI ODBOR
GLAVNEGA MESTA
LJUBLJANE

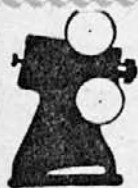

Čestitamo!

.POHIŠTVO.

LJUBLJANA PREDJAMSKA 32

Z OBRATOM **.TAPETNIŠTVO.**
LJUBLJANA TRŽAŠKA C.

KINO
PODJETJE
MARIBOR

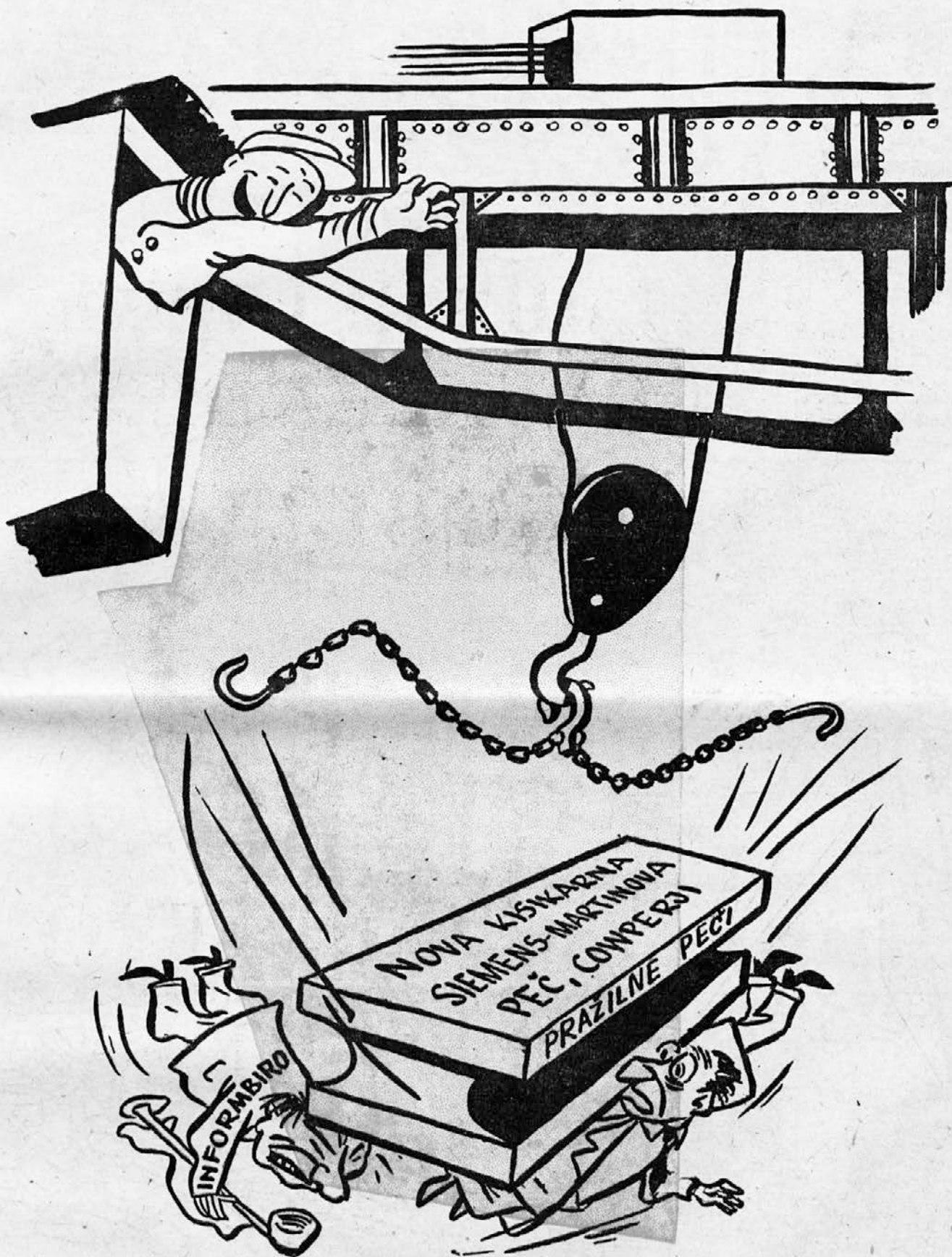

MARIBORSKA
PIVOVARNA
in
JUGO-ALKO
MARIBOR

KINEMATOGRAFSKO
PODJETJE - LJUBLJANA

UNION • KOMUNA • SLOGA

**KREPEK POZDRAV OB 29. NOVEMBRU VAM POŠILJA
JESENISKA ŽELEZARNA**

LAHKO JE
MEDVEDU,
KO PRESPI
ZIMO!

Vi pa pohitite brž k

„MODI“

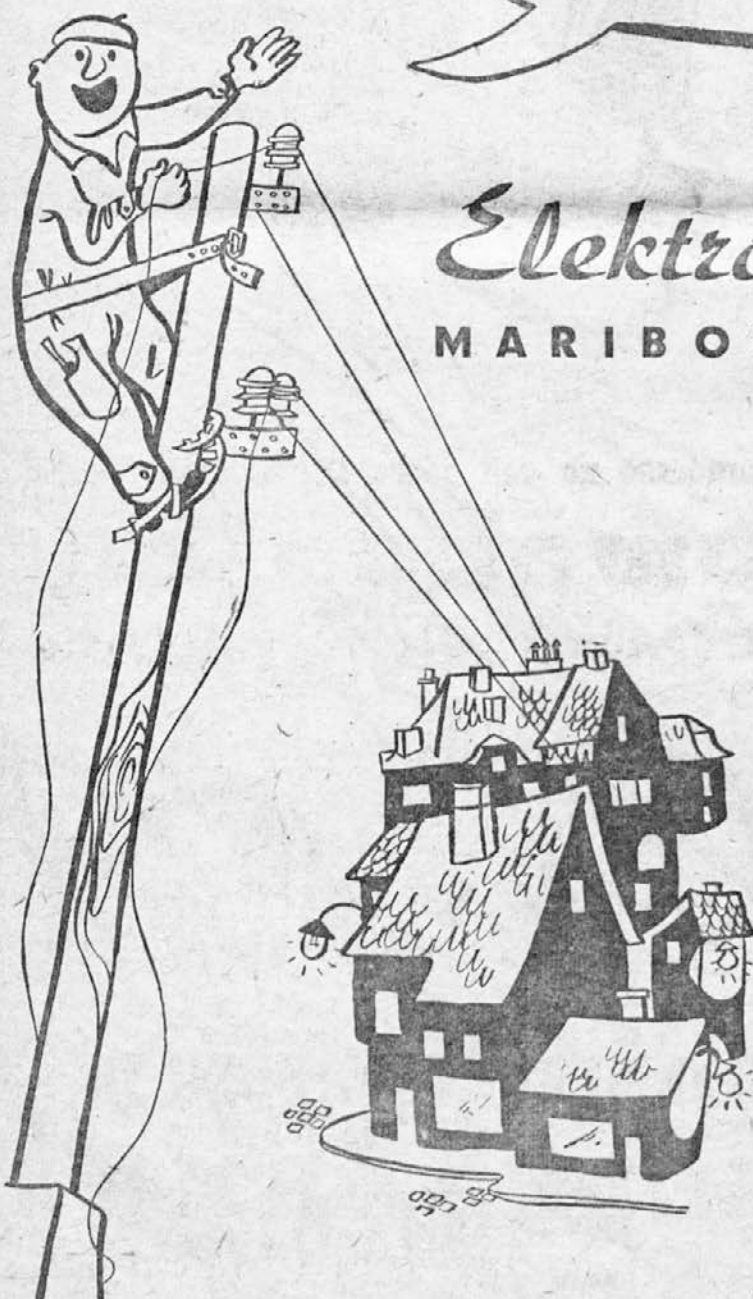
kjer si priskrbite čimprej
toplo oblačilo za zimo!

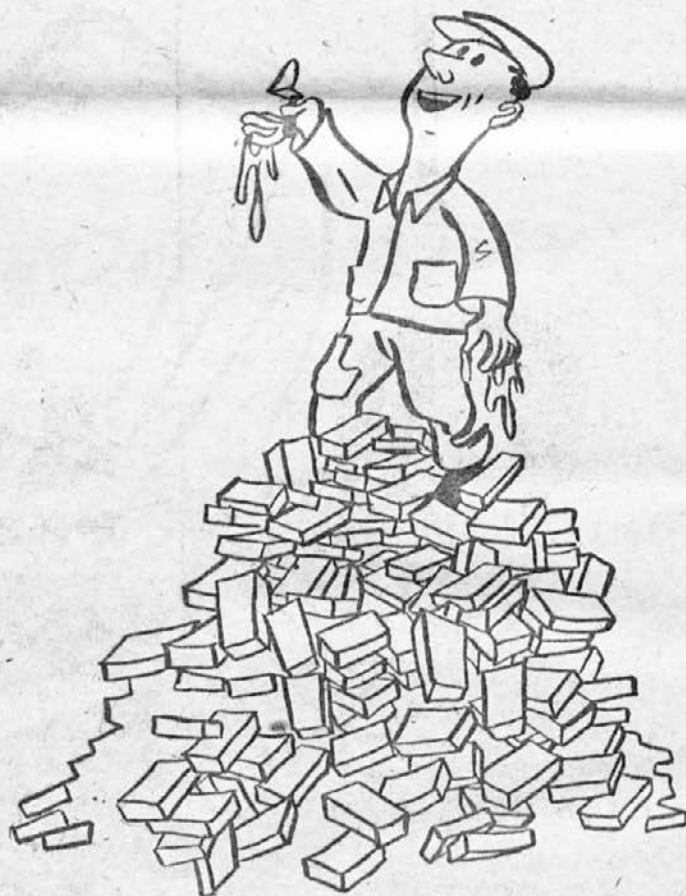
**ŽELEZARNA
RAVNE**

RAVNE NA
KOROŠKEM

**ČESTITAMO
K DNEVU REPUBLIKE!**

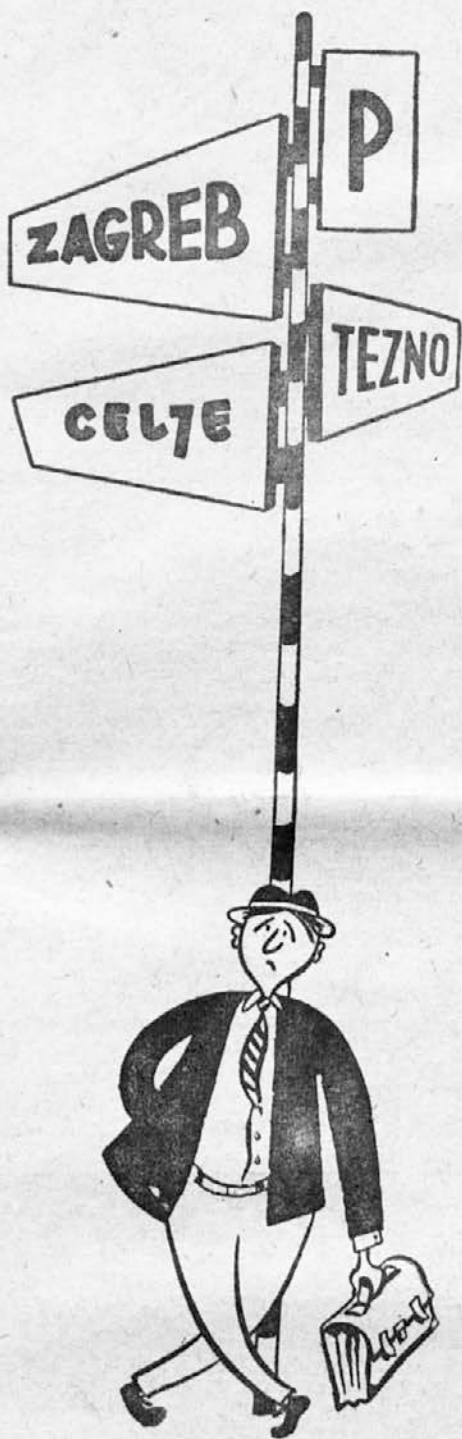
**Elektro
MARIBOR**

MARIBORSKE OPEKARNE

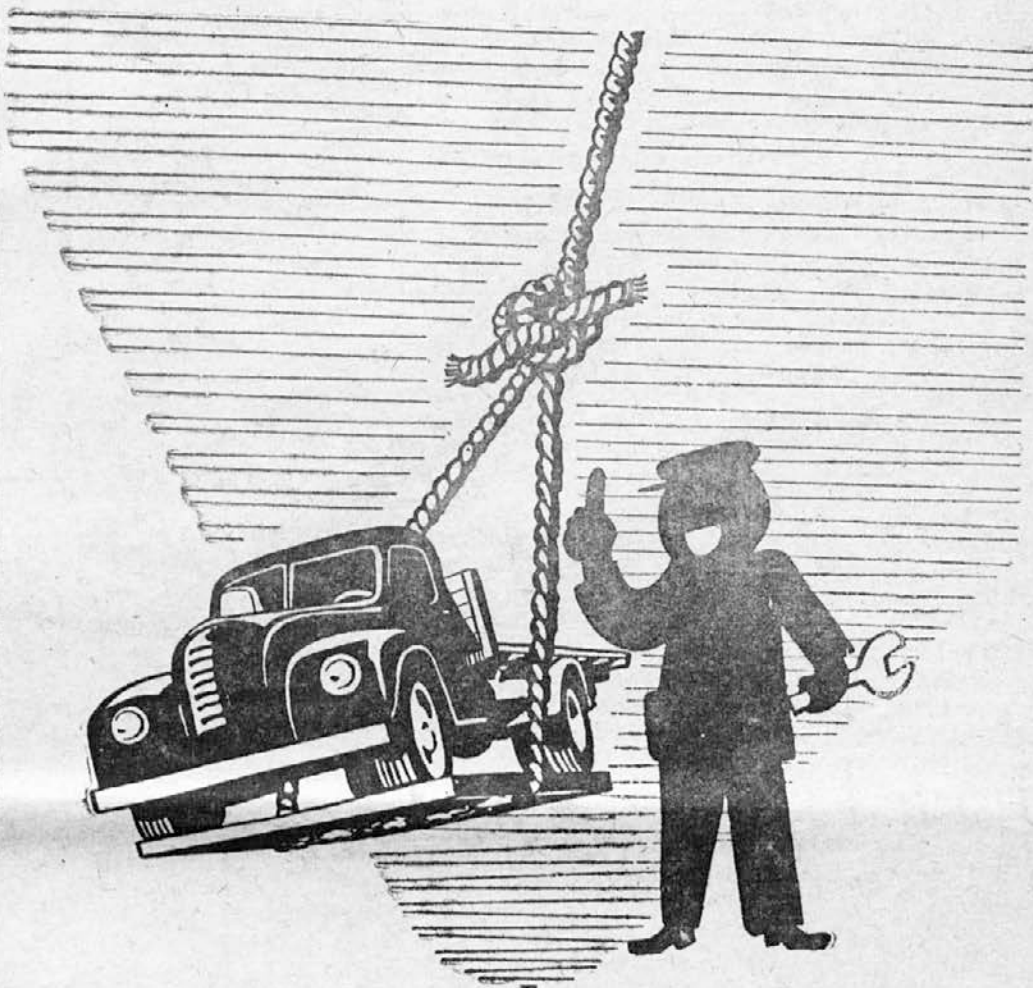
Uprava Košaki z obrati v Košakih,
Račah, Pragerskem in Ptujju

ČESTITAMO 29. november

... ter obveščamo vse obupane pešce, da vzdržujemo reden potniški promet na vseh progah

**AVTOBUSNI
PROMET
MARIBOR.**

... in se priporočamo za vsa popravila motornih vozil

Avtomehanika
MARIBOR, Masarykova 17 - Tel. 28-40

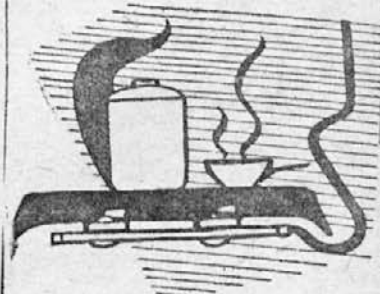
Spalnice - kuhinje -
kauči - otomane - žični
vložki - brokat odeje
- madrace - stavbno
pohištvo

OBNOVA
Industrija
lesnih proizvodov
MARIBOR

TOPLA IN MRZLA JE-
DILA TER VSAKO-
VRSTNE PIJACE

**KOLODVORSKA
BESTAVRACIJA
MARIBOR**

KUHANJE S PLINOM
— HITREJE IN CE-
NEJE

**MESTNA
PLINARNA
MARIBOR**

Pred dvema tednoma sem vzel v roke časopis in sem mislil, da je bilo prvenstvo Gorenjske v namiznem tenisu. Cital sem namreč samo imena članov »Projektorja« iz Kranja in »Gregorčiča« z Jesenic. Končno sem opazil, da je bilo tekmovanje za prvenstvo Slovenije. Izgleda, da sta Ljubljana in Maribor postala namiznoteniški provinci. Mariborčani se tekmovanja sploh niso udeležili. To pa iz razumljivih razlogov, ker je znano, da so mariborski namizni tenisači specialisti za sindikalna tekmovanja, kjer pride bolj do izraza elegantna igra posameznikov.

Kranjčani pravijo, da je Kranj središče namiznega tenisa zato, ker imajo v Kranju organizatorje, zadovoljivo število žogic in tudi primerne dvorane. Vse

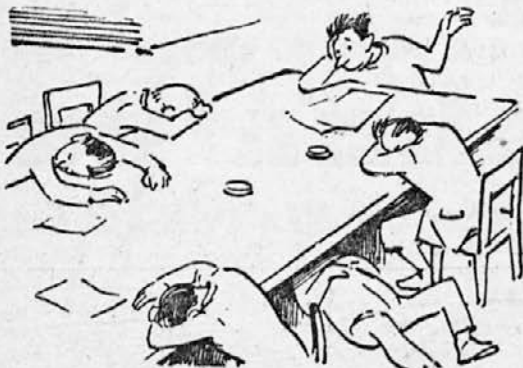
o imamo tudi v Mariboru, edino konjska vprega nam manjka, da bi lahko igralce zvelikli na tekmovanje.

INJEKCIJE BO TREBA!

V ponedeljek ob pol treh zjutraj sem hitel v Ljubljani na vlak. Na cesti sem srečal gručo štirih ljudi. Eden njih je stopil k meni in mi prisolil klobučo. V istem trenutku sva se spoznala. Bil je moj prijatelj Stefan, ki mi je takoj rekel, da prihaja s skupščine Zveze nogometnih sodnikov Slovenije in da je mislil, da sem neki nogometni sodnik iz tabora »mladih«. Ker imam že trebušček, sem se počutil počaščenega. Se v vlaku sem si mislil, da bo najbrž treba nogometne sodnike pred skupščino besežirati proti pasji steklini.

POŽIVILO

Po težkih bojih so nogometni sodniki zaključili svojo skupščino v Ljubljani ob dveh zjutraj.

Novoizvoljeni predsednik: »Ali, ima še kdo kaj pod 'Razno'?»

Novoizvoljeni predsednik: »Faul!»

V STRAHU ZA ŽIVLJENJE

Od več tisoč študentov se je udeležilo občnega zbora akademske strelske družine ljubljanske univerze le 30 članov. Bajje je bil nespornost: preplašeni študentje so mislili, da bo potekal občni zbor v znamenju raznih zadnjih športnih skupščin in bi v tem primeru gotovo prišlo do streljanja. — Predlagamo upravnemu odboru, da v bodoče razpošlje vabila skupno s pilulo broma.

ČE IZGUBLJAS...

Po porazu nogometne reprezentance Egipta proti B-moštvu Italije z 1:6 in proti oslabiljenemu moštvu Jugoslavije z 0:5 ali skupno 1:11, je prišlo v nogometni zvezi Egipta do preiskave, ker so se bajje voditelji in igralci prepirali med seboj, kar je slabo vplivalo na igro. Po rezultatu izgleda, da se je posebno vratar, in to med tekmo, prepiral z voditelji, ki so stali izza gola.

SAMO TEGA NE

Znani švedski nogometišar Andersson, ki igra za neki klub v Marseillu, ima doma poleg treh psov, treh mačk in štirih kokoši tudi 22 zajcev in 18 golobov. Upajamo, da se naši nogometišari ne bodo oprijeli te navade, ker bomo sicer nekoga lepega dne zopet čitali odprto pismo, da je Odred kupil svojim igralcem menažerijo.

VESTNOST

Dolgoprogaš Tone je zbolel. Naprosil je prijatelja, ki ga je prišel obiskat:

»Tine, pojdi ti danes namesto mene na trening. Veš, ne bi rad prišel iz forme.«

PRED SPORTNO BLAGAJNO

— Koliko stane vstopnica?

— Petdeset dinarjev, prosim!

— Pa kaj so vendar še takšni norci, ki toliko plačajo za vstopnico?

— Skoraj vse vstopnice so že razprodane. Torej?

— No, potem pa dajte še meni eno!

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverlj. Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopalniška ulica 2 — Telefon št. 28-76 — Čekovni račun Narodne banke štev. 6401-90-332-51 — Poštni preddal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

Preteška kategorija

General Nagib je navdušen boksal. Vsak dan se redno uri v tem športu.

Nagib: »Z vami se pa ne bom boksar, ker ste najbrž za nekaj kategorij težji!«

POŠTARSKÉ

TELEFONSKA

Petrič je poklical po telefonu svojega prijatelja Pavliča.

»Halo, Pavlič, si ti tam?«

»Dale«

»Mi lahko posodiš dvesto dinarjev?«

»Zveza je slaba, ne morem ničesar razumeti...!«

»Vprašal sem te, če mi moreš posoditi dvesto dinarjev!«

»Zveza mora biti resnično zelo slaba, ne razumem niti besedice.«

Tedaj se je oglasila telefonistka iz centrale:

»Zveza je odlična, tovariša!«

Pavlič je ogorčeno zatulil v telefon:

»Če ga vi tako dobro razumete, pa mu vi posodite dvesto dinarjev!«

V SILI

Kmetica: »Rada bi poslala paket v Ameriko, prosim, koliko bom morala plačati?«

Poštar (začetnik, ki ni imel pojma o paketski tarifi za Ameriko): »Veste, mati, zdaj ne morete poslati paketa v Ameriko, je morje zamrznilo.«

UJELA GA JE

Mož: »Torej na svidenje, draga, pri večerji. Za primer pa, da se seja zavleče in ne bi mogel priti, ti pošljem pisemce po cevni pošti!«

Zena: »Ni potrebno, sem ga že našla v tvojem sukničju!«

Primeren odzovor

»Kaj je dejal upravnik, ko ste me najavili?«
»Da naj vas vržem skozi vrata!«